

מ"ת 56325/02/22 - מדינת ישראל נגד עומר סעאידה, ח'ליל סעאידה, ימיני סעאידה

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 56325-02-22 מדינת ישראל נ' סעאידה (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 74331/2022

**בפני כבוד השופט דניאל קירס
המבקשת**

מדינת ישראל

באמצעות לשכת תביעות נצרת צפון עוה"ד פיראס חוראני

**נגד
המשיבים**

**1. עומר סעאידה
2. ח'ליל סעאידה
3. ימיני סעאידה**

**באמצעות ב"כ עוה"ד אלעד סויסה ועוה"ד עמיד
מוקטרן**

החלטה

1. בפני בקשה לעצור עד לתום ההליכים את המשיבים 1-2, ולהאריך את תנאי השחרור בערובה של המשיב 3.

כתב האישום

2. להלן אפרט את העובדות הנטענות בכתב האישום. התרחש בכפר אום אל גאנם סכסוך אלים בין משפחת סעאידה אליה שייכים המשיבים, לבין משפחת סלפית אליה שייכים המתלוננים.

3. על-פי הנתען באישום הראשון, ביום 6.2.2022 סמוך לשעה 16:27 בכביש הסמוך לבית הספר החקלאי באום אל גאנם נסע המתלונן ראיד סלפית במשאית ועצר, תוך שנשאר בתוך המשאית, כדי לשוחח עם נסרה אבו סעאידה. בעוד השניים משוחחים הגיע המשיב 1 כשהוא נוהג במהירות ברכבו ועצר את הרכב מול המשאית. המשיב 1 יצא ממושב הנהג ברכבו וניגש אל המשאית, קילל את המתלונן והיכה באמצעות אלה על המשאית, בעוד אחר שטרם אותר יצא מהמושב האחורי ימני של המיצובישי, ניגש לצד השמאלי של המשאית, בו ישב המתלונן, והשליך חפץ שטיבו אינו ידוע במדויק למבקשת לעבר המתלונן. בשלב זה הגיעו למקום המשיבים 2-3 יחד עם אחרים שטרם אותרו, ברכב טנדר. המשיב 2 היה רעול פנים ושניים אחרים שישבו מאחור פרקו מהטנדר עוד טרם הגיע למצב עצירה. המשיבים ואחרים עטו חלקם מסכות סקי, עטו חלקם כיסוי צוואר שכיסו את אפם ומטה וחלקם היו גלויי פנים. המשיבים ואחרים השליכו אבנים והיכו במקלות במשאית. המשיב 3 שהיה רעול פנים פרק ממושב הנוסע הקדמי בטנדר והיכה בדלת הנהג, ובזמן זה אחד האחרים אשר נהג בטנדר ירה שלושה קליעים בדלת הנהג. המתלונן ביצע תמרונים במשאית על מנת למנוע

מהמשיבים ואחרים לפגוע בו ותוך כדי כך נסע אחורנית ופגע בטנדר. האחר שהחזיק בנשק ירה שוב לעבר המתלונן והמשיב 3 ניסה לפתוח את דלת הנוסע והיכה בה במקל עוד שלוש פעמים. האחרים השליכו אבנים ומקלות על המשאית וכתוצאה מכך נשברה שמש המשאית. המתלונן נסע קדימה ועזב את המקום כשהנאשמים והאחרים משליכים לעברו אבנים והמשיב 1 רץ אחרי המשאית כשהוא מחזיק אלה בידו. כתוצאה מהארוע נורה המתלונן ברגלו ונגרמו לו פצעי ירי בשוק שמאל ונוסף חדרו לרגלו רסיסים מרובים של קליע לרקמות הרכות. כן נגרמו למשאית נזקים שערכם 3,323 ₪.

4. שלושת המשיבים מואשמים בגין האישום הראשון בקשירת קשר לביצוע, **בניסיון** פציעה כשעברין מזוין בצוותא, וכן בחבלה במזיד ברכב בצוותא.

5. האישום ב"ניסיון" פציעה כשעברין מזוין, אינו ברור מאליו לאור הטענות העובדתיות אותן סקרת. הרי ככל שהכוונה היא לפציעה בירי, על-פי הנטען בטענות העובדתיות הללו מדובר בעבירה מושלמת ולא בניסיון, ואילו המעשים היחידים הנטענים שמתאימים לניסיון לפצוע כשעברין מזוין, הוא הזריקה של חפץ בלתי מזוהה לכיוון המתלונן וניסיון להכות בו באלה. אף הוסר ספק בדיון שמא מדובר בטעות בכתב האישום; ב"כ המאשימה טען מפורשות, ופעמיים, כי האישום הוא בניסיון פציעה בנשק קר. המסקנה הברורה היא שהמשיבים נאשמים באישום הראשון בגין ניסיון בצוותא לפצוע את המתלונן באלה בידי המשיב 1, או בחפץ שזרק, על-פי הנטען, אחר שלא אותר; ואילו מעשה הירי שביצע אחר, אינו מעשה שהם אחראים לו בתור מבצעים בצוותא.

6. העובדות הנטענות באישום השני, בהם נאשמים רק המשיבים 1 ו-3, הן כדלקמן. בתאריך 2.2.2022 סמוך לשעה 21:00 במאפיית סובח אל מסא בכפר אום אל גאנם, נכנסו המשיבים 1 ו-3, הבחינו במקום במוחמד סלפיתי, המתלונן באישום השני, שביצע רכישה במקום. המשיב 3 סטר לו בפניו ובאחורי ראשו וכתוצאה מכך נגרמו לו סימנים אדומים. המשיב 1 תפס מתלונן זה באמצעות זרועו בתנועת חניקה וכופף אותו מטה, המשיב 3 קיפל את ידו השמאלית של מתלונן זה ומשיב 1 הולך אותו בחנות כשהוא מחזיק בו בצורת חניקה עם הראש מטה. נטען כי כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן זה נפיחות ואודם באזור פריאטו-אוקסיפטלי מימין שהם חבלות של ממש. נטען כי בהמשך סבל מתלונן זה מסחרחורות ומכאבי ראש שהחמירו. המשיבים 1 ו-3 מואשמים באישום השני בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר.

ראיות לכאורה

7. הסניגורים הסכימו לראיות מספיקות לכאורה להרשעה, אך טענו לכרסום ראייתי. כפי שאפרט, אף אם אניח שאין כרסום ראייתי, הגעתי למסקנה שיש מקום לשחרר את המשיבים 1-2 למעצר בית ותנאי שחרור נוספים.

המשיב 1

8. ראינו לעיל כי המשיב 1 מואשם בשני אישומים: באישום הראשון הוא מואשם בכך שהוא ניסה לפצוע את המתלון ראיד סלפית באלה, ו/או בזריקת חפץ לעברו כמבצע בצוותא ולא כמי שבעצמו זרק חפץ; וכן היכה במשאיתו במקל ורדף אחרי המשאית עם אלה, וכן בקשירת קשר לביצוע פשע. באישום השני הוא מואשם בכך שתפס את המתלון מוחמד סלפית בתפיסת חניקה והוביל אותו, תוך שגרם לו חבלה ממשית בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר.

9. אין מדובר באלימות קלה, ומדובר אף באלימות מתוכננת ובצוותא, ומדובר בעניינו של המשיב 1 בשני מקרי אלימות. עם זאת, אין מדובר באלימות ברף הגבוה ביותר.

10. המשיב 1 - נעדר הרשעות קודמות. [1]

11. המבקשת טענה לעילת מעצר בעניין שיבוש הליכי משפט, תוך הצבעה על כך שלאחר שהמתלון באישום השני מוחמד סלפית הגיש את תלונתו, הוא ביקש לבטל את התלונה בטענה שהאירוע היה בגדר "צחוקים" עם המשיבים 1 ו-3. אמנם מתלון זה ביקש לבטל את תלונתו בטענה זו (הודעתו מיום 15.2.2022) והגיש תצהיר על כך בהתאם (מסמך ל"א בתיק פל"א 67932/22), ואמנם רואים בהודעות המשיבים 1 ו-3 לפני ביטול התלונה כי כל אחד מהם טען שמדובר היה בצחוקים (הודעתו של משיב 1 עומר סעדיה מיום 6.2.2022 שורה 193; הודעתו של המשיב 3 ימיני סעאדיה מיום 8.2.2022 ש' 115). אולם בית המשפט המחוזי קבע בערר במסגרת תקופת מעצר הימים כי יש לשחרר את המשיב 3 אם תוצג חלופה מתאימה (החלטתו של כבוד סגן הנשיא א' קולה ב-עמ"י 47207-02-22 ימיני סעדיה נ' מדינת ישראל, ע' 3 ש' 21-23 (21.2.2022)), והמשיב 3 אכן שוחרר כאמור [2]. ככל שיש חשש שמי מהמשיבים ינסה להשפיע על עדותו של מי מהמתלוננים ממעצר בית ויפר איסור יצירת קשר, הרי המשיב 3 כבר מצוי במעצר בית כאמור.

אוסף, כי המתלון מוחמד סלפית טען בעת בקשתו לבטל את תלונתו שהושגה סולחה בין הצדדים, ואף בהנחה שהטענה שמדובר היה ב"צחוקים" אינה אמת, המבקשת אינה מצביעה על ראייה לכך שלא נערכה סולחה כטענת מתלון זה. ואף בהנחה שמאן דהו לחץ על מתלון זה לטעון שמדובר היה ב"צחוקים" כפי שטענו המשיבים 1 ו-3 בחקירתם, הרי אף לטענת המבקשת מדובר בסכסוך בין משפחות שלמות, ולא הוצבע על ראייה לכך שהמשיבים 1 ו-3 הם אלה אשר יזמו ניסיון להשפיע על עדותו של מתלון זה.

12. המשיב 1 העמיד שני משמורנים, מהם התרשמתי, ומצאתי כי מדובר במשמורנים ראויים, למעצר בית בכפר סנדלה המרוחק 35 ק"מ ממקום האירועים הנטענים בכתב האישום כפר אום אל ג'נאם. ב"כ המבקשת טען כי המשמורנים לא מכירים מספיק את האישומים. אמנם המשמורנים המוצעים עבור המשיב 1 (עבד אלרחמאן עומרי ויזן עומרי) הכירו רק את האירוע מושא האישום הראשון, אולם נוכח השוואת החומרה בין שני האישומים, לא מצאתי שיש כאן עילה לפסול אותם בגין כך. ב"כ המבקשת טען כי המשמורן המוצע יזן עומרי צעיר מדי, אולם הוא בן 20 והתרשמתי כי הוא מבין את תפקיד הפיקוח ויכול למלא אותו. נטען כי יזן "אינו מספיק מעורב בחייו" של המשיב 1, אולם להשקפתי אין תנאי שמפקח יהיה מאוד מעורב בחייו של המפוקח; הוא צריך להיות אדם שמבין את תפקיד הפיקוח ומוכן לבצע אותו, בעל סמכויות מספקת, שאין לגביו איתותים להעדר אפשרות ליתן בו אמון.

המשיב 2

13. למשיב 2 מיוחסת אחריות -כמבצע בצוותא ולא כמי שביצע בעצמו - לניסיון לפצוע את המתלון ראיד סלפית באישום הראשון באמצעות אלה ו/או באמצעות החפץ שנזרק על פי הנטען בידי אחר, וקשירת קשר לביצוע פשע.

14. כאמור לעיל בענין המשיב 1, אין מדובר באלימות קלה, ומדובר אף באלימות מתוכננת ובצוותא. עם זאת, אין מדובר באלימות ברף הגבוה ביותר.

15. חלקו של המשיב 2 - קטן מזה של חלקו של המשיב 1; שכן המשיב 2 מואשם רק באישום הראשון.

16. המשיב 2 נעדר הרשעות קודמות (וראו הערת שוליים 1 לעיל).

17. נטען כי המשיב 2 משרת שירות סדיר בצה"ל, וכטענת הסנגורים, בעניינו הדבר אינו ברור מאליו.

18. גם המשיב 2 העמיד שני משמורנים מוצעים מהם התרשמתי כי הם מסוגלים לבצע את תפקיד הפיקוח. זאת, בחלופה בכפר עין מאהל המרוחק כ-24 ק"מ מזירת האישום בגינו הוא מואשם באום אל גאנם. אני דוחה את טענות ב"כ המבקשת לפיה המשמורנים אינם מכירים מספיק את האישומים; שכן אמנם המשמורנים המוצעים בענין המשיב 2 לא ידעו להצביע על האישום בניסיון כמבצע בצוותא (ולא כמבצע בעצמו) לזרוק חפץ על המתלון הרלוונטי, אולם הם העידו שהיה באירוע ירי. אכן לטענת המבקשת היה באירוע ירי. אולם ירי הוא חמור יותר ממה שמיוחס למשיב 2, כך שאיני רואה בעדותם של המשמורנים המוצעים בענין המשיב 2 עילה לפסילתם כמשמורנים.

כרסום ראיתי

19. הסנגורים טענו לכרסום ראיתי. נטען כי למרות שהמתלון ראיד סלפית מסר זיהוי וודאי, אף לשיטתו האנשים שהוא זיהה כמשיבים 2-3 היו עם פנים מכוסות והוא זיהה אותם על-פי הכרות מילדות, לפי מבנה גוף. הסנגורים טענו כי עדה לא הצליחה לזהות את התוקפים. הם אף טענו כי לא עולה על הדעת כי מתלון זה, אשר ישב גבוה בקבינה של משאית כבדה והיה עסוק בלתפעל אותה, הצליח לזהות בתוך רכב למטה אנשים עם פנים מכוסות, ובדיוק באיזה מקום כל אחד ישב. אולם אלו עניינים של מהימנות וקביעות בענין כישורי הזיהוי של המתלון, ואין מדובר בכרסום ראיתי. בבחינת למעלה מן הנדרש אציין כי המתלון מסר נתוני זיהוי על פי החלקים של הפנים שלא היו מכוסים, כגן מצח, עיניים, ונמשים (הודעתו מיום 17.2.2022 בשעה 15:53, ש' 4).

20. עוד טענו הסנגורים כי המתלון ראיד סלפית לא מסר בהודעותיו בענין זריקת חפץ לעברו. מעשה זה, כפי שתואר בכתב האישום, מופיע בסרטון אבטחה (תקליטור המסומן ל'); ונמסרה עדות בענין (ראו ללא כוונה בהכרח למצות, עדותו של מוחמד תעלבי, ש' 26).

21. הסנגורים טענו כי האליבי של המשיב 1 נתמך בידי עדים ולא הופרך. גם כאן המדובר בשאלה להכרעה במהימנות עדים בהליך העיקרי ולא בכרסום ראיתי.

22. הסנגורים טענו לגבי האישום השני כי אין תיעוד רפואי בענין חבלה של ממש בגופו של המתלונן הרלוונטי מוחמד סלפית. דא עקא, וכנטען בבקשה, מופיע תיעוד רפואי של מתלונן זה בו רשום ב"אבחנה", "נפיחות מינימאלית ואודם באזור פריאטו-אוקספיטלי מימין". אף כתוב ב"אבחנה", "contusion head & face ו-contusion chest".

עקרון השוויון בין נאשמים

23. נוכח המסקנה אליה הגעתי לגבי המשיבים 1-2, אינני נדרש לטענות הסנגורים לפיה די בעקרון השוויון בין נאשמים כדי להביא לשחרור משיבים אלה בתנאים, מקום שהמשיב 3 משוחרר בתנאים (והמבקשת אינה עותרת אלא להארכת תנאי השחרור שלו). אציין עם זאת, למקרה ששגיתי בהחלטתי לעיל, כי ספק אם יש מקום לשחרר בתנאים את המשיבים 1-2 מפאת עקרון השוויון בין נאשמים. ראשית, עקרון השוויון בין נאשמים אינו באופן אוטומטי לשחרור, אם כי מדובר בשיקול כבד (בש"פ 7686/03 **רפייב נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(6) 753, 763 (2003)). הסנגורים טענו שחלקו בפרשה, של המשיב 3 ששוחרר, גדול מזה של המשיב 2. זה אמנם נכון (המשיב 2 מואשם רק באישום הראשון). כך או כך, יש הבחנה רלוונטית אחרת בין המשיבים 1-2 לבין המשיב 3. המשיב 3 שוחרר בתנאים עוד במסגרת מעצר הימים, מאחר שלא היתה התפתחות משמעותית דיה בחקירה נגדו באותו מועד, בהשוואה להתפתחות בנוגע למשיבים 1-2. הוא שוחרר אמנם במסגרת בקשה להארכת מעצר נוכח הצהרת תובע בסוף החקירה, אולם מדובר היה ביישום החלטה של בית המשפט המחוזי בערר במסגרת הארכת מעצר לצרכי חקירה, מאחר שלא חלה התפתחות חקירתית מספקת בעניינו (ועל כך ראו לעיל הערת שוליים 2). מכאן שאין מדובר בשחרור **נאשם** למול שני נאשמים אחרים, אלא בשחרור **חשוד** נוכח העדר התפתחות חקירתית מספקת בעניינו במעצר לצרכי חקירה, מול שני חשודים אחרים שנותרו במעצר נוכח מצב אחר בנוגע להתפתחות החקירה נגדם. בהמשך, כל השלושה הפכו לנאשמים, אולם לשוני רלוונטי ביניהם נפקות גם כיום לאחר הגשת כתב האישום. שכן רק במקרים חריגים מחזירים למעצר אדם שכבר שוחרר. המשך השוני הרלוונטי בין המשיב 3 לבין המשיבים 1-2 כיום בכך, שהמשיב 3 **פיתח, כבר בתקופת מעצר הימים** ונוכח שוני רלוונטי ביחס למשיבים 1-2, "אינטרס ההסתמכות של אדם אשר שוחרר ממעצר, ואינו מצפה להיעצר שוב מבלי שקיים שינוי נסיבות משמעותי" (בש"פ 796/11 **נאור מנחם נ' מדינת ישראל**, פס' 9 (2.2.2011)).

המשיב 3

24. הסנגורים מבקשים לאפשר למשיב 3, אשר כבר שוחרר כאמור בתנאים, לחזור לבסיס הצה"ל בו הוא משרת כלוחם בגדוד הסיור הבדואי. לטענתם נותרו לו רק כחודש וחצי להשלים את שירותו. הם טוענים כי המשיב 3 לא יסכן איש אם ישהה במסגרת הצבא (למעט חיילי אויב או מחבלים), וכי יהיה קל לאתר אותו שם. הודגש כי משיב זה מבצע שירות משמעותי בצה"ל, כאשר הדבר אינו ברור מאליו, וכי אף משיב זה נעדר עבר פלילי (וראו לעיל הערת שוליים מס' 1).

25. אין בידי להיעתר לבקשת הסגורים בענין זה.

26. נוכח הסכסוך הנטען בין שתי המשפחות (ולא נעלמה מעיני הטענה בענין סולחה), וכאשר מדובר בשני אישומים באלימות אשר הופעלה בידי שניים או יותר, נדרש פיקוח על המשיב 3. הסגורים, אישרו לשאלת בית המשפט כי צה"ל לא הסכים למשמש משמורן של המשיב 3 בחלופת מעצר. ולענין זה ראו בש"פ 5531/09 **נריה שמע נ' מדינת ישראל** (29.7.2009), בה נקבע כי התנגדות צה"ל לאפשרות כי חייל ישרת ביחידה צבאית במסגרת חלופת מעצר היא עמדה ה"מעוגנת במדיניות עיקבית לאורך שנים, והמהווה מענה לבקשת העורר הן במישור המדיניות, והן במישור הפרטני". על כן אני מורה על הארכת התנאים בהם שוחרר המשיב 3, וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

סיכום

27. לאור המפורט לעיל, הנני מורה על שחרור המשיבים 1-2 בתנאים כדלקמן:

המשיב 1

א. המשיב 1 ישוחרר למעצר בית מלא בביתו של מר עבד אלרחמן עומרי ת"ז 023457898 בכפר סנדלה, עד לתום ההליכים נגדו. זאת בפיקוחו ובפיקוח מר יזן עומרי ת"ז 212958508 (שניהם יחד להלן: **המשמורנים**), לסירוגין. מובהר כי על המשיב 1 לשהות בתוך מבנה הבית עצמו.

ב. המשיב 1 לא יצור קשר עם המעורבים בפרשה עד לתום ההליכים נגדו.

ג. המשיב 1 יפקיד סך של 6000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו בבית המשפט.

ד. המשיב 1 יחתום על ערבות עצמית בסך של 10,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו בבית המשפט.

ה. תחתם ערבות צד ג' ע"י כל אחד מהמשמורנים בסך של 10,000 ₪ וזאת להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבות המשיב 1 בבית המשפט.

ו. המשטרה תהיה רשאית להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת.

ז. המשיב 1 יתייצב לחקירה במשטרה ככל שיידרש.

המשיב 2

א. המשיב 2 ישוחרר למעצר בית מלא בביתו של מר יוסף שאני ת"ז 023458235 בכפר עין מאהל, עד לתום ההליכים נגדו. זאת בפיקוחו ובפיקוח מר וואיל זועבי ת"ז 033554627 (שניהם יחד להלן: **המשמורנים**), לסירוגין. מובהר כי על המשיב 2 לשהות בתוך מבנה הבית עצמו.

ב. המשיב 2 לא יצור קשר עם המעורבים בפרשה עד לתום ההליכים נגדו.

ג. המשיב 2 יפקיד סך של 5000 ₪ בקופת בית המשפט, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו בבית המשפט.

ד. המשיב 2 יחתום על ערבות עצמית בסך של 7,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבותו בבית המשפט.

ה. תחתם ערבות צד ג' ע"י כל אחד מהמשמורנים בסך של 7,000 ₪ וזאת להבטחת קיום תנאי השחרור ולהבטחת התייצבות המשיב 2 בבית המשפט.

ו. המשטרה תהיה רשאית להיכנס למקום מעצר הבית בכל עת.

ז. המשיב 2 יתייצב לחקירה במשטרה ככל שיידרש.

המשיב 3

28. הנני מורה על הארכת תוקף התנאים בהם שוחרר המשיב 3 ב-מ"י (נצ') 13299-02-22, וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט

[1]ב"כ המבקשת טען כי משיב זה נחקר במשטרה בעבר; אולם כטענת הסנגורים, לפי הכלל שנקבע ב-בש"פ 6718/06 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פס' ד(4)(10.9.2006)(להלן: ענין **פלוני**), ככלל אין מקום להציג בפני בית המשפט מידע על תיק חקירה פתוחים (מב"ד) בהצגת עבר פלילי בדיוני מעצרים, ובמקרים חריגים תוכל התביעה להציג מב"דים כדי להצביע על מסוכנותו של הנאשם, אך זאת תוך הצגת חומר ראיתי מתיק המב"ד (ראו גם בבש"פ 9583/11 **אלטלאקה נ' מדינת ישראל**, פס' ז' (27.12.2011)(להלן: ענין **אלטלאקה**)). בעניינו, המבקשת לא הפנתה לחומר ראיות המאשש את תיקי המב"ד אליהם היא ביקשה להפנות. אציין כי הפסיקה אמנם התייחסה אחרת לתיק חקירה שעבר את המסננת התביעתית והוגש בו כתב אישום, אולם בעניינו המבקשת לא טענה כי אלו מתיקי המב"ד אליהם היא הפנתה הוא תיק שבו הוגש כתב אישום (ראו ענין **פלוני**, פס' ד(3), ענין **אלטלאקה**, שם).

[2] החלטת השחרור היא החלטתה של כבוד השופטת **א' רבהון** ב-מ"י (נצ') 13299-02-22 **מדינת ישראל נ' סעאדיה** (22.2.2022). בדיון מושא אותה החלטה, לא הגישה המשטרה בקשה נוספת להארכת מעצר לצרכי חקירה אלא, הצהרת תובע. השופטת **רבהון** קבעה לגבי שני המשיבים האחרים – המשיב 1 והמשיב 2, כי מאחר שהצהרת תובע מהווה עילת מעצר עצמאית, אין נדרשת בעניינם התפתחות חקירתית על מנת להאריך את מעצרו. לגבי המשיב 3 לעומת זאת קבעה השופטת **רבהון** כי בית המשפט המחוזי למעשה קבע כי יש לשחרר אותו בתנאים (נוכח חלופה מתאימה), ומכאן היא הורתה על שחרורו כאמור. המשטרה הגישה ערר על ההחלטה לשחרר את המשיב 3, והמשיבים 1 ו-2 הגישו עררים על ההחלטה להאריך את מעצרו. בערר, כבוד השופט **ש' אטרש** קבע בענין המשיב 3 כי "אף שניתן היה לפרש את החלטותיו של כב' השופט קולה בצורה אחרת כפי שעשה בית המשפט קמא ביחס לעומר וחליל, אינני רואה כי נפלה שגגה מתחת ידו של בית משפט קמא המצדיקה התערבותו של בית משפט זה" (עמ"י 51387-02-22 **מדינת ישראל נ' סעאדיה(עציר)**, ע' 4 (23.2.2022)). לא נטען כי המשטרה ביקשה רשות לערור על אותה החלטה. העיקר לעניינו כאן הוא, שבית המשפט המחוזי קבע כבר במסגרת מעצר לצרכי חקירה כי נוכח חלופה ראויה יש לשחרר את המשיב 3; המשטרה לא ביקשה לערור על קביעה זו; והמשיב 3 אמנם שוחרר מכוח אותה קביעה שניתנה כבר במסגרת המעצר לצרכי חקירה.